

Cartea lui Daniel - Numărul treizeci și cinci

Razotkrivanje proročkog okvira: uvid Williama Millera i tri pustošecije koje vode ka Armagedonu

Jeff Pippenger
2023-12-30

La „vremea sfârșitului”, în 1798, cartea lui Daniel, și mai precis viziunea reprezentată de râul Ulai, a fost desigilată. Viziunea anunța începerea judecării de cercetare la 22 octombrie 1844. Versetul care a devenit temelia aceluia adevăr este Daniel, capitoul opt, versetul paisprezece. William Miller, solul ales pentru a recunoaște desigilarea mesajului, nu a înțeles niciodată pe deplin toate adevărurile asociate cu viziunea, însă el a împlinit lucrarea care i-a fost încredințată.

ਜਦੋਂ ਮਲਿਰ ਨੇ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਅਧਿਐਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲੱਗਾ ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਵਲੀਅਮ ਮਲਿਰ ਦੇ ਵਿਆਖਿਆ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣੇ ਗਏ। ਉਹ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਰੇਰਣਾ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਪਹਿਚਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ ਉਹ ਲੋਕ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਗੇ। ਮਲਿਰ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਸੇ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਹ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਧਰ ਤੋਂ ਇਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਮੇਂ-ਸੰਬੰਧੀ ਭਵੱਖਿਬਾਣੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਲਿਰ ਨੇ ਪਛਾਣਿਆ—ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ 1844 ਵੱਲ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ—ਲੈਵੀਅਨ 26 ਦੇ “ਸੱਤ ਕਾਲ” ਸਨ।

Ihumekwa ritumenyesha yuko maraika Gabrieli, hamwe n'abandi bamarayika bera, yayoboye intekerezo za Milleri, nk'uko Gabrieli yari yarayoboye intekerezo za Daniyeli, Yohana umuhishuri n'abahanuzi bose bo muri Bibiliya, kuko Gabrieli yari yarahawe umurimo Satani yatakaje. Umurimo wa Gabrieli washushanywaga n'izina rya mbere rya Satani, Lusiferi, risobanurwa ngo uwitwaza umucyo. Gabrieli yazaniye Milleri umucyo w'ubuhanuzi, maze mu kumvira uwo mucyo atangaza ubutumwa bwamenyesheje ugufungurwa kw'urubanza rw'igenzura ku wa 22 Ukwakira 1844.

Retrospectiva le permite a aquellos que desean comprender la obra de William Miller reconocer que le fueron dadas ciertas percepciones de la palabra profética que llegaron a ser claves para su labor de reunir el mensaje del juicio venidero. Una de esas claves fue su reconocimiento de que, en la aplicación profética, un día representaba un año. Otra fue una estructura profética que él empleó para situar y armonizar las líneas de profecía que descubrió. Esa estructura se basaba en los dos poderes satánicos que trajeron desolación sobre el pueblo de Dios y el santuario de Dios. Todos los descubrimientos de Miller fueron colocados sobre la estructura profética que representaba la historia del paganismo seguido por el papado, los cuales consecutivamente hollaron tanto el santuario de Dios como el pueblo de Dios desde el tiempo del antiguo Israel hasta la segunda venida de Cristo.

Acea structură profetică i-a îngăduit să identifice cu exactitate fiecare adevăr necesar pentru a stabili data de 22 octombrie 1844 ca început al judecății. Dar acel adevăr era limitat, căci el nu putea vedea a treia putere persecutorie care a urmat păgânismului și papalității în istoria profetică. Nu era necesar ca el să vadă acel adevăr, deoarece lucrarea lui era să vestească data de 22 octombrie 1844, iar lumina privitoare la a treia putere persecutorie avea să fie desigilată după acea dată.

În legătură cu armonizarea înțelegerilor sale profetice pe o structură a celor două puteri pustiitoare ale Romei păgâne, urmată de Roma papală, era și înțelegerea sa că termenul tradus prin „necurmata”, în cartea lui Daniel, era un simbol al păgânismului și/sau al Romei păgâne. Cuvântul „tamid”, tradus prin „necurmata”, este folosit de Daniel de cinci ori. El este folosit întotdeauna în legătură cu un simbol pe care Miller l-a înțeles în mod corect ca reprezentând papalitatea. Simbolul papalității, care apare întotdeauna în legătură cu „necurmata”, este reprezentat prin două simboluri. Oricum ar fi, cele două simboluri ale puterii papale identifică amândouă papalitatea; totuși, atunci când Daniel a folosit cuvântul „tamid”, tradus prin „necurmata”, acesta a fost folosit întotdeauna împreună cu și înaintea simbolului papalității. Înțelegerea lui Miller că „necurmata”, în cartea lui Daniel, desemna păgânismul a devenit temelia structurii pe care el a văzut-o, întemeiată pe cele două puteri pustiitoare ale păgânismului urmat de papalitate. Identificarea de către Miller a „necurmatei” ca păgânism în cartea lui Daniel era menită să devină o controversă uriașă în cadrul adventismului, începând cu a doua generație a adventismului, care a început în 1888.

ሚሊር ከደረሰባቸው የጥቅምት 22 1844 ግንዛቤ አካል የነበረውን የመጀመሪያ ትንቢታዊ እውነት ያገኘው፣ የዘላቂው ዓለም ላይ ስድስት “ሰባት ዘመናት” ነበር፤ እናም በ1863 የተጣለው ከሚሊር የተመሠረተ እውነቶች መካከል የመጀመሪያው ይህ ነበር። ያ መተው የአድቤንቲዝምን የመጀመሪያ ትውልድ ጀመረ፣ እነርሱም በሎዶቅያ ምድረ በዳ መንከራተት በጀመሩ ጊዜ። ሁለተኛው ትውልድ በ1888 በሚኒያፖሊስ አጠቃላይ ጉባኤ ጀመረ፤ እናም በዚያ ከተፈጠረው ዓመፅ በኋላ የሰይጣን ሥራ፣ ሚሊር “የዕለታዊው” መለያ እንደ አረማዊነት ያቀረበውን መግለጫ ለመቃወም በ1901 ጀመረ። “የዕለታዊው” ትክክለኛ ግንዛቤ ሙሉ በሙሉ ወደ ጎን ያልተደረገው፣ ነቢይቱ ከሞተች በኋላ ነበር፤ እርስዎም ከሚሊር ትክክለኛ የ“ዕለታዊው” አመለካከት በተቃራኒው እየተገፋ ያለው አመለካከት፣ “ከሰማይ የተባረሩ መላእክት” እንዳቀረቡት ገልጻል ነበር። ሙሉ በሙሉ መተው በ1931 አካባቢ በሦስተኛው ትውልድ ውስጥ ተፈጸመ። ሦስተኛው ትውልድ የጀመረው፣ ከ1919 የመጽሐፍ ቅዱስ ጉባኤ በኋላ ብዙም ሳይቆይ፣ በW. W. Prescott የተጻፈው The Doctrine of Christ የተሰኘ መጽሐፍ በታተመ ጊዜ ነበር። በ1919 ሦስተኛው ትውልድ ተጀመረ፣ እናም በ1957 Questions on Doctrine የተሰኘው መጽሐፍ እስከታተመ ድረስ ቀጠለ።

După ce lucrarea lui Miller a fost întemeiată și făcută limpede pe cele două table ale lui Habacuc (hărțile pionierilor din 1843 și 1850), Domnul a început apoi să descopere adevărul că exista încă o altă putere, o a treia putere pustiitoare, care avea să urmeze păgânismului și papalității și care, de asemenea, avea să persecute poporul lui Dumnezeu.

„Prin păgânism și apoi prin Papalitate, Satana și-a exercitat puterea timp de multe secole, în încercarea de a șterge de pe pământ martorii credincioși ai lui Dumnezeu. Păgânii și papiștii erau mânați de același spirit al balaurului. Ei se deosebeau numai prin aceea că Papalitatea, prefăcându-se că slujește lui Dumnezeu, era vrăjmașul mai primejdios și mai crud. Prin mijlocirea romanismului, Satana a dus lumea în captivitate. Biserica lui Dumnezeu doar cu

numele a fost târâtă în rândurile acestei amăgiri, iar timp de mai bine de o mie de ani poporul lui Dumnezeu a suferit sub mânia balaurului. Și când Papalitatea, lipsită de puterea ei, a fost silită să înceteze persecuția, Ioan a văzut o nouă putere ridicându-se pentru a repeta glasul balaurului și pentru a continua aceeași lucrare crudă și hulitoare. Această putere, cea din urmă care are să poarte război împotriva bisericii și a Legii lui Dumnezeu, a fost simbolizată printr-o fiară cu coarne asemenea mielului. Fiarele care au precedat-o se ridicaseră din mare, dar aceasta s-a ridicat din pământ, reprezentând ridicarea pașnică a națiunii care este simbolizată. „Cele două coarne asemenea unui miel” reprezintă bine caracterul Guvernului Statelor Unite, așa cum este exprimat în cele două principii fundamentale ale sale, republicanismul și protestantismul. Aceste principii sunt taina puterii și prosperității noastre ca națiune. Cei care au găsit mai întâi un azil pe țărmurile Americii s-au bucurat că au ajuns într-o țară liberă de pretențiile arogante ale papalității și de tirania stăpânirii împărătești. Ei au hotărât să întemeieze un guvern pe temelia largă a libertății civile și religioase.” Signs of the Times, 1 noiembrie 1899.

Miller nu a putut vedea a treia putere persecutatoare, iar din acest motiv structura sa a fost incompletă, deși era perfect potrivită pentru împlinirea lucrării sale. Sora White arată că Miller a fost solul ales de Dumnezeu, că în lucrarea sa a fost prefigurat prin Ilie și Ioan Botezătorul, iar în chemarea sa la această lucrare prin Elisei, iar în moartea sa prin Moise. Puțini din istoria sacră au inspirat comentarii care să arate că îngerii așteaptă lângă mormânt pentru a-i învia, însă acesta este comentariul privitor la Miller. Faptul că lucrarea sa a fost limitată de istoria în care a fost ridicat nu este o afirmație derogatorie la adresa lui Miller, ci doar o necesitate care trebuie recunoscută, dacă lucrarea sa urmează să fie privită în adevărata lumină a Cuvântului profetic al lui Dumnezeu.

Miller a primit o îndrumare specifică, angelică, care i-a îngăduit să construiască un cadru profetic întemeiat pe cele două puteri pustiitoare: păgânismul, urmat de papalitate. Din acest motiv, profețiile care identificau istoria de dincolo de pustiirea înfăptuită de aceste două puteri au fost înțelese greșit de către Miller. Totuși, niciuna dintre aceste înțelegeri greșite nu și-a găsit locul pe cele două table sacre ale lui Habacuc, unde temeliile ridicate prin lucrarea lui Miller au fost reprezentate în mod grafic. De aceea, Inspirația a putut consemna despre harta din 1843 că a fost îndrumată de mâna Domnului.

„Domnul mi-a arătat că diagrama din 1843 a fost călăuzită de mâna Sa și că nicio parte a ei nu trebuia schimbată; că cifrele erau așa cum le voia El. Că mâna Sa era deasupra și ascundea o greșeală din unele dintre cifre, astfel încât nimeni nu o putea vedea, până când mâna Sa a fost îndepărtată.”

„Apoi am văzut, în legătură cu «Necurmatul», că cuvântul «jertfă» a fost adăugat prin înțelepciunea omenească și nu aparține textului; și că Domnul le-a dat înțelegerea corectă asupra lui acela care au vestit strigătul ceasului judecății. Când exista unitate, înainte de 1844, aproape toți erau uniți în privința înțelegerii corecte a «Necurmatului»; dar, din 1844 încoace, în confuzie, au fost îmbrățișate alte păreri, iar întunericul și confuzia au urmat.” Review and Herald, 1 noiembrie 1850.

Adevărurile adunate de Miller sub îndrumarea îngerilor au fost călăuzite de Domnul, iar, în cadrul aprobării hărții din 1843, inspirația a inclus faptul că înțelegerea lui Miller, potrivit căreia „necurmata” reprezenta păgânismul, era corectă. De cinci ori apare în cartea lui Daniel cuvântul ebraic „tamid”, tradus prin „necurmata”, și el reprezintă întotdeauna relația dintre cele două puteri pustiitoare: păgânismul, urmat de papalitate.

Înțelegerea lui Miller cu privire la „necurmata”, ca simbol al păgânismului, era absolut esențială în cadrul profetic pe care îl folosea, deoarece relația secvențială dintre păgânism, urmat de papalitate, a devenit pentru el punctul de referință în armonizarea tuturor profețiilor pe care a fost condus să le înțeleagă.

La „vremea sfârșitului”, în 1798, cartea lui Daniel a fost desigilată, iar pasajul principal care constituia ceea ce Sora White a identificat drept „stâlpul central” și „temelia” mișcării advente a fost Daniel, capitolul opt, versetul paisprezece.

„Scriptura care, mai presus de toate celelalte, fusese atât temelia, cât și stâlpul central al credinței advente, era declarația: «Până vor trece două mii trei sute de seri și dimineți; apoi Locașul Sfânt va fi curățit.» [Daniel 8:14.]” Tragedia veacurilor, 409.

Versetul paisprezece este răspunsul la versetul treisprezece, iar răspunsul este lipsit de sens fără contextul întrebării.

Apoi am auzit pe un sfânt vorbind, și un alt sfânt a zis către acel sfânt care vorbea: „Până când va ține vedenia cu privire la jertfa necurmată și la fărâdeleaga pustiirii, care dau atât sfântul locaș, cât și oștirea, spre a fi călcate în picioare?” Și el mi-a zis: „Până la două mii trei sute de zile; apoi sfântul locaș va fi curățit.” Daniel 8:13, 14.

Aceste două versete sunt simbolul creșterii cunoștinței care s-a produs atunci când cartea lui Daniel a fost desigilată la „vremea sfârșitului”, în 1798. Versetul treisprezece identifică cele două puteri pustiitoare pe care Miller și-a întemeiat modelul profetic. Miller a identificat „jertfa necurmată”, din versetul treisprezece, ca fiind păgânismul, iar „nelegiuirea pustiirii” ca fiind papalitatea. Este important să recunoaștem că modelul profetic pe care îngerii l-au călăuzit pe Miller să-l recunoască este identificat în cele două versete care reprezintă creșterea cunoștinței ce a venit în istorie în 1798. Totuși, lui Miller nu i-a fost dat să vadă următoarea putere care avea să apară pe scena profetică și să persecute poporul lui Dumnezeu.

„Am văzut că fiara cu două coarne avea o gură de balaur și că puterea ei era în capul ei și că decretul avea să iasă din gura ei. Apoi am văzut-o pe Mama Curvelor; că mama nu era fiicele, ci separată și distinctă de ele. Ea și-a avut ziua ei, și aceasta a trecut, iar fiicele ei, sectele protestante, au fost următoarele care au intrat pe scenă și au manifestat aceeași gândire pe care a avut-o mama atunci când i-a persecutat pe sfinți. Am văzut că, pe măsură ce mama a fost în declin în putere, fiicele au crescut și, curând, ele vor exercita puterea exercitată odinioară de mamă.” Spalding and Magan, 1.

Incapacitatea lui Miller de a vedea a treia putere l-a constrâns să tragă concluzii care erau pur și simplu greșite. Miller a identificat fiara care se ridică din mare din Apocalipsa treisprezece ca fiind

Roma păgână, iar fiara pământului ca fiind Roma papală. Aplicarea de către el a capitolului șaptesprezece din Apocalipsa era, de asemenea, viciată de incapacitatea sa de a vedea istoria profetică ce se întindea dincolo de a doua putere pustiitoare a papalității. Din acest motiv, când Miller a identificat puterea romană în profeția lui Daniel, le-a tratat ca pe o singură putere care venea în două faze. Aceasta a fost și este o aplicare corectă, însă l-a împiedicat să înțeleagă împărățiile profetice biblice ca fiind ceva ce se extindea dincolo de o a patra împărăție reprezentată de Roma. El a văzut și a identificat că a patra împărăție, Roma, avea două faze, reprezentate ca Roma păgână și Roma papală, dar nu a putut vedea că Roma papală era și a cincea împărăție, care urma să fie urmată de o a șasea împărăție.

En Daniel, capítulo dos, los milleritas reunieron los elementos del quinto reino de la profecía bíblica con el cuarto reino. En el nivel básico, su aplicación era correcta, pero incompleta, pues la primera referencia a los reinos de la profecía bíblica debe concordar con la última referencia a los reinos de la profecía bíblica, porque Jesús, como el Alfa y la Omega, siempre ilustra el fin con el principio. Al no poder discernir una distinción entre dos reinos secuenciales, a Miller le fue imposible reconocer que Apocalipsis, capítulo doce, identifica al paganismo (el dragón), y a la bestia del mar de Apocalipsis, capítulo trece, como el papado (la bestia), y a la bestia de la tierra de Apocalipsis, capítulo trece, como el protestantismo apóstata (el falso profeta).

Miller nu a putut să vadă balaurul, fiara și prorocul mincinos ca fiind trei împărății consecutive în capitolele doisprezece și treisprezece din Apocalipsa și, prin urmare, a fost constrâns de logica sa profetică să presupună că cele două capitole nu constituiau o prezentare consecutivă a celor trei puteri care conduc lumea la Armagedon. Lumina care i-a fost dată lui Miller era lumina desăvârșită pentru generația sa, iar generația sa a fost pusă la încercare prin acea lumină.

Լքայոյ երեք ուժերի (վիշապի, գազանի և սուս մարգարեի) յույսը տրվեց Future for America-ին «վերջի ժամանակում»՝ 1989 թվականին: Դանիելի այն հասկացումը, որը բացվեց Խորհրդային Միության փլուզմամբ՝ Դանիել գլուխ տասնմեկի, քառասուներորդ համարի կատարման մեջ, երրորդ հրեշտակի յույսն էր, մինչդեռ Միլլերին տրվել էր առաջին հրեշտակի յույսը: Դանիել տասնմեկի վերջին վեց համարները ճանաչվեցին որպես Future for America շարժման հիմքն ու կենտրոնական սյունը, իսկ Դանիել գլուխ տասնմեկի քառասուներորդ համարը ամփոփում է այդ յույսը, ինչպես Դանիել գլուխ ութերորդի տասներեքերորդ և տասնչորսերորդ համարները ամփոփում էին այն յույսը, որը բացվել էր Միլլերիական շարժման մեջ:

Și, la vremea sfârșitului, împăratul de la miazăzi se va împunge cu el; iar împăratul de la miazănoapte va veni împotriva lui ca un vârtej, cu care, cu călăreți și cu multe corăbii; și va pătrunde în țări, se va revărsa și va trece mai departe. Daniel 11:40.

Verșetul identifică un război care a început la „vremea sfârșitului”, în 1798, între împăratul de miazăzi și împăratul de miazănoapte. Împăratul de miazăzi reprezenta Franța ateistă, care a dat papalității rana de moarte chiar în acel an. Papalitatea este aici reprezentată ca împăratul de miazănoapte. Franța, din punct de vedere profetic, în 1798, era o zecime din cele zece împărății din Daniel capitolul șapte. Cele zece împărății reprezintă Roma păgână, iar Roma păgână reprezintă

balaurul. Papalitatea (împăratul de miazănoapte) reprezintă fiara. Versetul arată că împăratul de miazănoapte (papalitatea), care primise rana sa de moarte la începutul versetului, avea să riposteze în cele din urmă împotriva împăratului de miazăzi (împăratul ateismului). Când papalitatea a ripostat, împăratul ateismului se mutase din națiunea Franței în confederația Uniunii Sovietice. Franța era o singură națiune, totuși, când papalitatea a ripostat împotriva împăratului de miazăzi în verset, împăratul de miazăzi era identificat drept „țări”, așa cum era și fosta Uniune Sovietică.

Când împăratul de la miazănoapte (papalitatea) a ripostat, a adus cu sine „care”, „călăreți” și „multe corăbii”. Carele și călăreții sunt simboluri ale puterii militare, iar corăbiile sunt simboluri ale puterii economice. Puterea care a încheiat o alianță nelegiuită cu papalitatea, cu scopul de a doborî Uniunea Sovietică, a fost Statele Unite, iar cele două forme de putere ale Statelor Unite, în capitolul treisprezece din Apocalipsa, sunt identificate ca fiind capacitatea ei de a constrânge lumea să primească semnul autorității papale prin forța armelor și prin mijloace economice. Oamenilor li se va interzice să cumpere sau să vândă fără semn, iar apoi, mai mult, fără semn, oamenii vor fi omorâți.

Versetul patruzeci îl identifică în mod direct pe balaur (împăratul de la miazăzi), fiara (papalitatea) și prorocul mincinos (Statele Unite). Versetul fundamental pentru „vremea sfârșitului”, din 1989, identifică cele trei puteri pustiitoare care conduc lumea spre Armageddon, așa cum versetele fundamentale ale mișcării millerite au identificat cele două puteri pustiitoare ale păgânismului, urmate de papalitate.

Versetul începe cu o luptă între împăratul de la miazăzi și împăratul de la miazănoapte. La începutul versetului (1798), împăratul de la miazăzi biruiește, dar, în cuprinsul versetului, împăratul de la miazănoapte ripostează și biruiește asupra împăratului de la miazăzi. Începutul versetului marchează lupta dintre împăratul de la miazănoapte și împăratul de la miazăzi, iar în partea finală a mesajului cuprins în verset este înfățișată aceeași luptă dintre împărații de la miazănoapte și de la miazăzi, însă cu rezultate opuse. Începutul a marcat „vremea sfârșitului” în 1798, iar lupta de la sfârșit marchează „vremea sfârșitului” în 1989. Versetul conține în propria sa mărturie scrisă semnătura Alfa și Omega, începutul și sfârșitul.

L’histoire effective du verset se poursuit au-delà de l’effondrement de l’Union soviétique en 1989, jusqu’à la loi du dimanche du verset quarante et un. Lors de la loi du dimanche, l’union tripartite de la Babylone moderne est réalisée par une série d’événements rapides. Le verset quarante commence donc lorsque la blessure mortelle est infligée en 1798, et que la prostituée de Tyr est oubliée. L’histoire représentée par le verset s’achève entièrement à la loi du dimanche du verset quarante et un, où la blessure mortelle est guérie et où la prostituée de Tyr est rappelée. La signature du commencement et de la fin est inscrite non seulement dans le texte contenu dans le verset, mais aussi dans l’histoire complète représentée par le verset. Le verset identifie le cadre prophétique qui n’est pas fondé simplement sur le paganisme (le dragon) et le papisme (la bête), mais il met en évidence la structure des trois puissances dévastatrices qui conduisent le monde à Armageddon.

Cadrul profetic al lui Miller a vestit sosirea judecării de cercetare a lui Dumnezeu, iar cadrul profetic al Future for America vestește sosirea judecării executive a lui Dumnezeu. La „vremea sfârșitului”, în 1989, a început un proces în trei pași de punere la probă și de curățire, atunci când ultimele șase versete din Daniel unsprezece au fost desigilate la prăbușirea Uniunii Sovietice. Distincția că Miller a văzut doar păgânismul și papalitatea, și nu a văzut protestantismul apostat, trebuie înțeleasă pentru a înțelege corect viziunea râului Ulai, care a fost desigilată în 1798.

Vom continua această analiză în articolul următor.

„Nu mai avem timp de pierdut. Vremuri tulburi ne stau înaintea. Lumea este frământată de spiritul războiului. În curând vor avea loc scenele de strâmtorare despre care s-a vorbit în profeții. Profeția din Daniel 11 a ajuns aproape la împlinirea ei deplină. O mare parte din istoria care s-a desfășurat în împlinirea acestei profeții se va repeta.”

„În versetul al treizecilea este menționată o putere despre care se spune că «versetele 30 până la 36 citate».”

„Se vor petrece scene asemănătoare celor descrise în aceste cuvinte.” Manuscript Releases, nr. 13, 394.